

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind respingerea cererii de strămutare

în cauza civilă

Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva
Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă
necomerciale pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”

(„Автономная некоммерческая организация содействия
международного сотрудничества „Евразия”)

(constatarea caracterului extremist al organizației extreme)

(Dosarul nr. 2ac-122/26

NR. PIGD 2-25105813-01-2ac-03072026)

Lipsa temeiului de strămutare prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de
procedură civilă.

8 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea depusă de reprezentantul Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”, Azizova Natalia,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 25 iulie 2025, cu cerere de chemare în judecată s-a adresat Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia” („Автономная некоммерческая организация содействия международного сотрудничества „Евразия”) cu privire la constatarea caracterului extremist al organizației extreme.

2. La 3 iulie 2026, reprezentantul Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”, Azizova Natalia a depus o cerere în temeiul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, privind strămutarea examinării cauzei în ordine de recurs la o altă instanță de judecată egală în grad.

3. În susținerea cererii a invocat că pe rolul Curții de Apel Centru se află spre examinare cauza inițiată la cererea Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”, având ca obiect constatarea caracterului extremist al organizației, ședința de judecată fiind stabilită pentru data de 30 ianuarie 2026.

4. A susținut că, în cauzele anterioare cu participarea autorităților statului, inclusiv a Serviciului de Informații și Securitate, instanța de apel ar fi manifestat o lipsă de independență față de autoritățile publice, nefiind pronunțate soluții contrare actelor emise de această instituție.

5. Totodată, a menționat că asupra judecătorilor Curții de Apel Centru s-ar exercita presiuni din partea unor factori politici și a instituțiilor de forță, menite să influențeze soluționarea unor litigii de această natură.

6. De asemenea, a reținut că judecătorii instanței se află în procedura de evaluare externă extraordinară, iar o parte dintre aceștia activează în baza delegării temporare, împrejurări care, afectează garanțiile de independență și autonomie ale instanței în cauzele în care una dintre părți este o autoritate coercitivă a statului.

7. Astfel, a susținut existența unor dubii rezonabile privind imparțialitatea instanței, invocând jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la exigențele imparțialității prevăzute de art. 6 § 1 din Convenție.

8. În acest sens, a făcut trimitere la hotărârile pronunțate în cauzele Wettstein împotriva Elveției, Micallef împotriva Maltei și Kyprianou împotriva Ciprului, menționând că imparțialitatea trebuie analizată atât din perspectivă subiectivă, cât și obiectivă, fiind relevantă inclusiv existența unor aparențe susceptibile să genereze îndoieli obiectiv justificate cu privire la imparțialitatea instanței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„Instanța strămută cauza la o altă instanță dacă f) există bănuiele, care derivă din elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac. Încheierea instanței ierarhic superioare este emisă în cel mult 5 zile lucrătoare, în baza copiilor de pe actele relevante transmise în formă electronică”.

10. Art. 32 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

Instanța ierarhic superioară nu are dreptul să strămute, din oficiu, o cauză de la instanța ierarhic inferioară la alta ori să o preia pentru judecare, cu excepția cazului în care completul de judecată în instanța respectivă nu poate fi legal constituit”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

11. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instituția strămutării reprezintă un remediu procesual excepțional, care poate fi aplicat numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, fiind necesară invocarea unor circumstanțe concrete, obiective și verificabile, apte să justifice concluzia că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea fi afectată de lipsa de imparțialitate.

12. Simpla nemulțumire a unei părți față de modul de administrare a justiției ori invocarea unor presupuneri generale privind activitatea unei instanțe nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru strămutarea cauzei. Aplicarea art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă presupune existența unor elemente obiective, reale și pertinente, care să permită unui observator informat și rezonabil să concluzioneze că imparțialitatea judecătorilor ar putea fi pusă la îndoială.

13. În speță, argumentele invocate de reprezentantul Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”, Azizova Natalia nu relevă existența unor împrejurări concrete care să permită concluzia că nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Centru ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces, în sensul art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

14. Astfel, cererea de strămutare se întemeiază exclusiv pe afirmații cu caracter general privind natura și complexitatea litigiului, precum și pe împrejurări ce țin de contextul instituțional al procesului de evaluare externă a judecătorilor, fără a identifica elemente concrete care să privească imparțialitatea instanței învestite cu examinarea cauzei.

15. Or, niciuna dintre aceste împrejurări nu constituie, prin ea însăși, un element obiectiv apt să genereze îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea instanței învestite cu examinarea cauzei.

16. Completul de judecată reține că procedura de evaluare externă a judecătorilor reprezintă o măsură legislativă de interes public, aplicabilă întregului sistem judecătoresc, care nu poate fi asimilată unei forme de influență asupra activității jurisdicționale și nici nu poate fundamenta, în lipsa unor circumstanțe obiective, concluzia existenței unor presiuni instituționale susceptibile să afecteze independența sau imparțialitatea judecătorilor.

17. De asemenea, susținerile referitoare la pretinse presiuni exercitate de factori politici sau de instituții ale statului asupra judecătorilor Curții de Apel Centru au rămas la nivelul unor simple afirmații, nefiind însoțite de date, fapte sau alte mijloace de probă din care să rezulte existența unor împrejurări concrete ce ar putea pune la îndoială imparțialitatea completului învestit cu examinarea cauzei.

18. Or, bănuiala la care se referă art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă trebuie să rezulte din elemente obiective și verificabile, iar nu din percepții sau presupuneri subiective ale părții.

19. În aceeași ordine de idei, nici afirmația potrivit căreia, în alte cauze cu participarea Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, instanța de apel nu ar fi pronunțat soluții contrare actelor emise de această autoritate nu poate constitui un argument pertinent în susținerea cererii de strămutare.

20. Astfel, Colegul civil reține că soluțiile pronunțate în alte litigii sunt determinate de circumstanțele de fapt și de drept specifice fiecărei cauze și nu pot fundamenta, prin ele însele, prezumția lipsei de imparțialitate a judecătorilor în examinarea unui litigiu distinct.

21. Totodată, faptul că una dintre părțile în litigiu este o autoritate publică ori că obiectul cauzei prezintă un interes public sporit nu reprezintă, în sine, un motiv de strămutare. Dimpotrivă, instanțele judecătorești sunt învestite prin lege să soluționeze litigii indiferent de calitatea participanților la proces, iar simpla participare a unei autorități publice nu poate genera prezumția că judecătorii nu își vor exercita atribuțiile cu independență și imparțialitate.

22. Totodată, Curtea Supremă de Justiție subliniază că noțiunea de „bănuieli care derivă din elemente obiective”, utilizată de art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, presupune existența unor fapte verificabile și individualizate, susceptibile să fie constatate în mod obiectiv, iar nu simple percepții sau aprecieri abstracte formulate de unul dintre participanții la proces.

23. În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că, deși aparențele prezintă o anumită importanță în aprecierea imparțialității unei instanțe, temerile unei părți trebuie să fie justificate în mod obiectiv, iar simpla existență a unor suspiciuni subiective nu este suficientă pentru a concluziona asupra încălcării exigenței imparțialității obiective (Piersack v. Belgium și Morice v. France).

24. Or, în prezenta cauză, reprezentantul Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”, Azizova Natalia nu a indicat și nu a probat existența vreunui fapt concret care să permită unui observator obiectiv și rezonabil să considere că examinarea recursului de către Curtea de Apel Centru ar fi susceptibilă de influențe externe sau de afectarea imparțialității judecătorilor investiți cu soluționarea cauzei.

25. Ținând cont de cele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de același grad.

26. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4), art. 61 alin. (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de reprezentantul Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia”, Azizova Natalia, privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de judecată egală în grad.

Cauza civilă intentată la cerere de chemare în judecată depusă de Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova împotriva Organizației necomerciale din Federația Rusă Organizația autonomă necomercială pentru promovarea cooperării internaționale „Eurasia” („Автономная некоммерческая организация содействия международного сотрудничества „Евразия”) cu privire la constatarea caracterului extremist al organizației extreme, se remite la Curtea de Apel Centru, pentru examinare.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Diana Stănilă
	/semnătură/	Ion Munteanu